

Blauwvoet

CONGRESDAGEN

Congresbundel

Congresdag Administratieve vereenvoudiging

14 NOVEMBER 2026

J//NGNVA

INHOUDSTAFEL

ALGEMEEN

Voorwoord – p. 4

Commissie – p. 5-6

Congreswijzer – p. 7-9

Colofon – p. 41

Administratieve vereenvoudiging

Thema 1: Algemeen – p. 13 - 16

Thema 2: Ondernemen – p. 17 - 22

Thema 3: Een performanter onderwijs – p. 23 - 27

Thema 4: Justitie en politie – p. 28 -33

Thema 5: Een overheid in functie van de Vlaming – p 34 - 39

Voorwoord

Sam Vandoorne

Congresvoorzitter

Met Jong N-VA stellen we het vizier opnieuw scherp. In een tijd van politieke ruis kiezen wij resoluut voor helderheid, overtuiging en richting. 2026 wordt een kanteljaar, met drie Blauwvoetcongresdagen rond onze centrale thema's: Samenleven, Onafhankelijkheid en Deregulering.

Onze partij draagt verantwoordelijkheid op lokaal, Vlaams en federaal niveau. Maar besturen is geen eindpunt, het is een hefboom. Een hefboom om ons identiteitsgevoel te versterken, onze Vlaamse eigenheid zelfbewust uit te dragen en de overheid af te slanken waar ze verstikkend werkt. Wij kiezen voor een samenleving waarin verantwoordelijkheid opnieuw bij de burger ligt. Waar initiatief ruimte krijgt, verenigingen kunnen bloeien en vertrouwen centraal staat. Minder regels, meer vrijheid en een efficiënte overheid die zich focust op haar kerntaken. Geïnspireerd door de blauwvoetterie en de blauwvoet als symbool van fierheid en de Vlaamse beweging, gaan we vastberaden vooruit. 2026 wordt het jaar waarin we onze koers scherpstellen voor de toekomst van Vlaanderen!

Commissiebestuur

De ontwerpcongresteksten die vandaag voorliggen, zijn het resultaat van het werk van het commissiebestuur:

Voorzitter: **Sarah Remacle**

Ondervoorzitters: **Senne Schelfhout** en **Jakob vanrenterghem**

Secretaris: **Cedric Gunsing**

In de voorbije periode hebben zij zich grondig gebogen over de inhoud, voorstellen uitgewerkt en verschillende inzichten samengebracht samen met leden die zich geëngageerd hebben binnen de werkgroep van de Commissie Administratieve vereenvoudiging. Met hun inzet en voorbereiding hebben zij de basis gelegd voor het debat en de beslissingen die samen zullen genomen worden tijdens het congres.

Nu is het aan jullie!

De ontwerp-resoluties die voorliggen zijn een sterke basis, maar een congres leeft van het debat en de inbreng van iedereen. Daarom willen we jullie nadrukkelijk aanmoedigen om te amenderen waar jullie kansen zien om voorstellen te verduidelijken, te versterken of aan te vullen. Amendementen helpen om de teksten scherper te maken en zorgen ervoor dat ze zo breed mogelijk gedragen worden. Aarzel dus niet om jullie ideeën en verbeteringen in te dienen.

Congreswijzer

WEGWIJS IN DEZE BUNDEL

De congresbundel van de Congresdag Administratieve vereenvoudiging is opgebouwd rond 5 thema's: Algemeen, Ondernemen, Een performanter onderwijs, Justitie en politie en Een overheid in functie van de Vlaming

De thema's bevatten verschillende resoluties (voorstellen) die thematisch zijn gebundeld.

HOE WERKEN WE VERDER

Het verdere verloop van de congreswerkzaamheden is als volgt:

AMENDERING

Tot en met **14 OKTOBER 2026**

Elk lid van Jong N-VA kan een **amendement op een resolutie indienen**. Dit kan ook namens een Jong N-VA afdeling. Desgevallend wordt dit amendement na goedkeuring van het bestuur ingediend door de voorzitter van deze afdeling.

Amendementen die namens een afdeling werden ingediend krijgen meer spreektijd op het congres om het amendement toe te lichten (1 minuut extra spreektijd). Om die reden is het zeker aangewezen om de congres teksten te bespreken op één van jullie bestuursvergaderingen. Om een amendement in te dienen namens een Jong N-VA afdeling is **een ledenvergadering van de afdeling** noodzakelijk waarop de amendementen ter stemming worden voorgelegd. De amendementen die een gewone meerderheid halen in de ledenvergadering van de afdeling, kunnen namens die afdeling worden ingediend door de afdelingsvoorzitter.

Het indienen van een amendement gebeurt volgens de **volgende regels**:

- een amendement moet steeds betrekking op één resolutie uit de ontwerp teksten, waarbij een duidelijke keuze gemaakt moet worden tussen de volgende opties:
 - Schrappen: hiermee wordt een gedeelte van de resolutie of de resolutie integraal geschrapt uit de ontwerp teksten.
 - Aanvullen: hiermee wordt een nieuwe gedachte of concretisering van het standpunt toegevoegd aan de resolutie.

- Wijzigen: hiermee wordt het geformuleerde standpunt in de resolutie gewijzigd, zowel tekstuele als inhoudelijke wijzigingen.
- het amendement moet ingediend worden via het ter beschikking gestelde formulier op de Jong N-VA website:
<https://www.jongnva.be/blauwvoetcongresdagen>
- het amendement moet tijdig ingediend zijn, ten laatste 4 weken voor de congresdag

LEDENVERGADERING ADMINISTRATIEVE VEREENVOUDIGING

Zaterdag 24 oktober, 13u30

Stadhuis van Lier, Grote Markt, 2500 Lier

Op deze ledenvergadering worden **de ontwerpteksten door het Commissiebestuur Administratieve vereenvoudiging voorgesteld**. Dit is een moment om inzicht te krijgen in de verschillende voorstellen van de congresbundel, vragen te stellen en in debat te gaan om jullie amendementen op de tekst vorm te geven.

DE CONGRES DAG Administratieve vereenvoudiging

Zaterdag 14 november, vanaf 09u30

locatie wordt nog meegedeeld!

De bespreking van de congresbundel verloopt zoals bepaald in het congresreglement. Iedereen kan zijn/haar amendement ***verdedigen tijdens de commissievergaderingen*** in de voormiddag.

Na de bespreking zullen de resoluties en de amendementen ter stemming worden voorgelegd:

- over de ontwerpresolutie: wanneer een 2/3 meerderheid voor stemt, vervallen alle bijhorende amendementen;
- over een amendement: wanneer een 2/3 meerderheid tegen stemt, vervalt het amendement definitief. Wanneer een 2/3 meerderheid voor stemt, vervallen alle niet-compatibele amendementen.
-

Na de discussies bereidt de congrescommissie **de plenaire sessie** voor.

Op deze plenaire slotzitting nodigen we **2 centrale gasten** uit die hun licht werpen over onze congres teksten en de thema's die erin aan bod komen. De centrale gasten worden later nog meegedeeld!

Waarna de besprekingen worden hervat. De laatste versies van de resoluties wordt besproken. Wie een amendement indiende, krijgt de kans om zijn/haar voorstel kort te verdedigen indien dit amendement niet vervallen is in commissievergadering.

Daarna volgt de stemming:

- over een resolutie van de congrescommissie: wanneer een gewone meerderheid voor stemt, vervallen alle bijhorende amendementen;
- over een amendement: wanneer een gewone meerderheid tegen stemt vervalt het amendement;

Er wordt niet gedebatteerd over resoluties waarop geen amendementen werden ingediend of over resoluties en amendementen die met 2/3 van de stemmen goedgekeurd werden. Zij worden gebundeld gestemd.

Op het einde van de plenaire zitting op zaterdagavond **stemt het congres over het geheel van de tekst.**

Administratieve vereenvoudiging

INLEIDING

De voorbije decennia is Vlaanderen steeds meer geëvolueerd naar een samenleving waarin regels, procedures, controles en administratieve verplichtingen zich opstapelen. Wat ooit bedoeld was als een instrument om rechtszekerheid te creëren en de burger te beschermen, is steeds vaker uitgroeid tot een doel op zich.

Nieuwe maatschappelijke uitdagingen leiden bijna automatisch tot nieuwe regelgeving, nieuwe administraties, nieuwe adviesorganen en nieuwe verplichtingen. De wetgever is verziekt door een normatieve reflex. Het resultaat is een overheid die almaar omvangrijker wordt, terwijl burgers, ondernemers, verenigingen en zelfs overheidsdiensten zelf steeds meer tijd verliezen in een kluwen van formaliteiten.

De Belgische staatsstructuur helpt niet bij deze problematiek. De commissie Administratieve Vereenvoudiging onderschrijft dan ook ten volle de resoluties in de congres tekst van Communautaire Zaken.

Deze evolutie maakt deel uit van een bredere tendens van juridisering en regulering. Steeds meer aspecten van het maatschappelijk leven worden geregeld, gecontroleerd en vastgelegd in wetgeving. Tegelijk worden bestaande regels uitgebreider geïnterpreteerd en ontstaan voortdurend nieuwe aanspraken, rechten en verplichtingen. Wat begint als een goedbedoelde maatregel, mondt vaak uit in bijkomende administratieve lasten, hogere nalevingskosten en een groeiende afstand tussen overheid en burger.

Een bijzonder zichtbaar gevolg daarvan is de inflatie van regels en rechten. Wanneer elke maatschappelijke doelstelling wordt vertaald in nieuwe regelgeving, dreigt de waarde van bestaande regels te verwateren. Wanneer elke uitdaging aanleiding geeft tot nieuwe verplichtingen, wordt het steeds moeilijker om nog een onderscheid te maken tussen wat essentieel is en wat bijkomstig. Als alles prioritair wordt, is uiteindelijk niets dat nog. De overheid dreigt daardoor haar focus op haar kerntaken te verliezen en middelen te verspillen aan structuren en procedures waarvan de maatschappelijke meerwaarde niet altijd even duidelijk is.

Deze congres tekst vertrekt vanuit een andere visie. Wij geloven dat een sterke overheid niet noodzakelijk een grote overheid is. Een overheid bewijst haar waarde niet door de

hoeveelheid regels die zij produceert, maar door de kwaliteit van de dienstverlening die zij levert. Haar taak bestaat erin duidelijke spelregels vast te leggen, veiligheid en rechtszekerheid te garanderen, eigendom te beschermen en dienstverlening efficiënt te organiseren.

Wat burgers, ondernemers, verenigingen, scholen of lokale besturen zelf kunnen organiseren, hoeft niet voortdurend gestuurd of gereguleerd te worden door hogere overheden. Een overheid moet dus naast regelgeving opmaken, ook actief de keuze durven maken dat niet te doen.

Daarom staat administratieve vereenvoudiging centraal. Niet als een louter technische oefening, maar als een fundamentele keuze voor vertrouwen in de burger en ondernemingen, verantwoordelijkheid en gezond verstand. Minder regels betekent immers niet minder bescherming. Minder procedures betekent niet minder kwaliteit. Integendeel. Door overbodige regelgeving weg te werken ontstaat ruimte voor initiatief, innovatie en ondernemerschap. Door administratieve lasten te verminderen kunnen leerkrachten opnieuw lesgeven, ondernemers opnieuw ondernemen en verenigingen opnieuw organiseren. Door bevoegdheden dichterbij de burger te leggen, wordt beleid transparanter en democratischer.

De resoluties in deze bundel vertrekken vanuit die overtuiging. Niet de burger, maar de overheid staat in dit land te vet. Een grondige vereenvoudiging van het wetgevend proces, een efficiëntere overheid, minder planlast in onderwijs en justitie, meer vertrouwen in ondernemers en een fiscaliteit die begrijpelijk en transparant is dringen zich op.

Soms volstaat het echter niet om procedures te stroomlijnen of formulieren te digitaliseren. Sommige structuren zijn uitgegroeid tot overbodige tussenlagen, sommige instellingen hebben hun oorspronkelijke nut verloren en sommige regels veroorzaken meer problemen dan ze oplossen. Er moet daarom een bereidheid zijn om niet alleen te hervormen, maar waar nodig ook af te schaffen. De kracht van veranderingen vind je niet in gerommel in de marge. Ze vraagt politieke moed om fundamentele keuzes te maken over wat de overheid nog wel en niet behoort te doen.

Met de botte bijl erdoor!

Want het is nodig

THEMA 1

Algemeen

Administratieve vereenvoudiging is geen technisch detail, maar een actieve politieke keuze. De voorbije decennia zijn overheden op alle bestuursniveaus steeds meer regels, procedures en controlemechanismen gaan creëren. Vaak gebeurde dat met de beste bedoelingen, maar het resultaat is een samenleving waarin burgers, ondernemers, verenigingen en zelfs overheidsdiensten steeds vaker vastlopen in een kluwen van verplichtingen en formaliteiten. Wat ooit uitzonderlijk was, is de norm geworden: voor elke uitdaging een nieuwe regel, voor elk risico een nieuwe procedure en voor elk probleem een nieuwe structuur.

Deze voortdurende uitbreiding van regelgeving heeft geleid tot een sterke juridisering van onze samenleving, wat niet wenselijk is voor ons sociaal weefsel.

Niet alleen neemt het aantal regels toe, ook de reikwijdte ervan groeit voortdurend. Een overheid wordt meer en meer verwacht om actief in te grijpen bij elk probleem dat een burger ervaart in zijn dagelijks leven. Daardoor verliest de overheid soms haar focus op haar kerntaken en worden initiatief, ondernemerschap en lokaal bestuur afgeremd door een overdaad aan voorschriften.

Een overheid die alles wil regelen, dreigt uiteindelijk minder goed te functioneren op de domeinen waar zij echt het verschil moet maken.

Daarom kiezen wij resoluut voor een andere benadering. De nood aan wetgeving moet eerst zorgvuldig worden overwogen, met respect voor de principes van subsidiariteit, proportionaliteit en gezond verstand. Wat lokaal kan worden geregeld, hoeft niet door hogere overheden te worden opgelegd. Wat burgers en ondernemingen zelf kunnen organiseren, hoeft niet door een regelgevend keurslijf te worden gestuurd. De overheid kan niet alle problemen van de burger oplossen. Dat verwachtingspatroon is door de jaren heen ontstaan, maar daar moeten we zo snel mogelijk van af.

De volgende resoluties vormen samen een pleidooi voor een slagkrachtige en bescheiden overheid. Minder regels waar mogelijk, sterke regels waar nodig. Dat is de essentie van echte administratieve vereenvoudiging en deregulering.

Hoofdstuk 1 – Wetgevend proces

Een overheid die efficiënt wil functioneren, moet eerst kritisch durven kijken naar zichzelf. Vandaag worden burgers, ondernemers, verenigingen en overheidsdiensten geconfronteerd met een steeds groeiend kluwen van regels, procedures en verplichtingen. Regelgeving die oorspronkelijk bedoeld was om duidelijkheid en rechtszekerheid te creëren, leidt steeds vaker tot vertraging, complexiteit en administratieve lasten. Het gevolg is een samenleving waarin steeds meer tijd en middelen verloren gaan aan het naleven van regels, eerder dan aan het realiseren van resultaten.

De resoluties in dit hoofdstuk vertrekken vanuit de overtuiging dat wetgeving opnieuw eenvoudiger, begrijpelijker en doelgerichter moet worden. Niet elke maatschappelijke uitdaging vereist nieuwe regels. Integendeel, hoe omvangrijker het regelgevend kader wordt, hoe moeilijker het wordt voor burgers en organisaties om zich erin te bewegen. Daarom wordt gekozen voor een beleid waarin nieuwe regelgeving niet langer automatisch de norm is en waarin bestaande regels systematisch worden geëvalueerd op hun nut en noodzaak.

Centraal staat het streven naar een wetgevend kader dat vertrekt vanuit subsidiariteit, proportionaliteit en gezond verstand. Overheden moeten zich focussen op hun kerntaken en zich onthouden van overbodige regulering of bijkomende verplichtingen die weinig maatschappelijke meerwaarde opleveren. Nieuwe regels moeten uitzonderlijk zijn, niet vanzelfsprekend. Indien bijkomende regelgeving toch noodzakelijk blijkt, moet die gepaard gaan met het schrappen van bestaande verplichtingen zodat de totale regeldruk afneemt in plaats van toeneemt.

Administratieve vereenvoudiging is daarbij geen doel op zich, maar een middel om de vrijheid van burgers te vergroten, ondernemerschap te stimuleren en de slagkracht van de overheid te versterken. Een overheid die minder tijd besteedt aan het creëren, interpreteren en handhaven van overbodige regels, kan haar middelen efficiënter inzetten voor haar essentiële opdrachten. Minder regels betekent niet minder bestuur, maar beter bestuur.

1. We schrappen vijfhonderd regels per legislatuur.
2. We moedigen het principe van avondroodclausules in wetgeving aan.
3. Per nieuwe regel die in overgejuridiseerde domeinen wordt ingevoerd, worden er twee afgeschaft.

4. We onderschrijven en benadrukken het principe van subsidiariteit. Wat een lokaal bestuur kan, moet Europa zich niet mee bemoeien.
5. We schaffen de regelgevingsimpactanalyse op het federaal niveau af. Deze heeft de juiste insteek, maar brengt heel wat onnodige administratie met zich mee. Net zoals op het Vlaams niveau wordt dit geïntegreerd in de memorie van toelichting.
6. Alle overheden stoppen met elke vorm van overbodige 'goldplating'.
7. Het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel is een grondwettelijk principe dat op zichzelf reeds voldoende waarborgen biedt. Het principe wordt vandaag echter te breed geïnterpreteerd, ten koste van andere grondrechten, zoals de vrijheid van meningsuiting. Die brede interpretatie leidt tot disproportionele gerechtelijke uitspraken. Bijkomende wetgeving, zoals de Genderwet, de Antiracismewet en de Antidiscriminatiewet, vormt louter een afgeleide van dat grondrecht. Samen met elke vorm van praktijktesten, zijn deze wetten overbodig en dienen ze geschrapt te worden.

In het verlengde daarvan worden de ministerposten voor Gelijke Kansen, zowel op federaal als op Vlaams niveau, geschrapt.
8. Als alles een grondrecht wordt, is niets dat nog. We roepen daarom op tot grote terughoudendheid bij de uitbreiding van sociale en culturele rechten in de grondwet.
9. Quota zijn een kunstmatige ingreep uit het verleden en werken intussen contraproductief. Elke vorm van quota-wetgeving wordt geschrapt.

Hoofdstuk 2 – Met de botte bijl erdoor

Soms is de meest effectieve vorm van vereenvoudiging het maken van fundamentele keuzes over welke instellingen, structuren en bevoegdheden nog een meerwaarde bieden. Doorheen de jaren is een uitgebreid landschap ontstaan van adviesorganen, agentschappen, instellingen en overheidsorganisaties die vaak naast elkaar opereren, overlappende opdrachten uitvoeren of steeds verder verwijderd raken van hun oorspronkelijke doelstelling.

Onder de noemer “Met de botte bijl erdoor” wordt daarom bewust gekozen voor een radicalere benadering. Dit hoofdstuk vertrekt vanuit de overtuiging dat een slanke overheid niet alleen minder regels nodig heeft, maar ook minder structuren. Wanneer organisaties onvoldoende toegevoegde waarde leveren, wanneer bevoegdheden dubbel worden uitgeoefend of wanneer publieke middelen worden ingezet zonder aantoonbaar resultaat, moet de vraag gesteld worden of hun verdere bestaan of behouden van hun subsidie-infuus nog verantwoord is.

De voorgestelde maatregelen richten zich dan ook op een grondige hertekening van een aantal instellingen en subsidiestromen. De overheid dient zich te beperken tot haar essentiële opdrachten, en belastingmiddelen moeten worden ingezet voor kerntaken die rechtstreeks en aantoonbaar bijdragen aan de welvaart, veiligheid en vrijheid van de Vlaming.

10. De Nationale Loterij wordt afgeschaft.
11. Unia wordt afgeschaft.
12. Het Federaal Migratiecentrum, Myria, wordt afgeschaft.
13. Het Belgisch agentschap voor internationale samenwerking, Enabel, wordt afgeschaft.
14. Het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen (IGVM) wordt afgeschaft.
15. De Vlaamse Jeugdraad wordt afgeschaft.
16. In de huidige budgettaire toestand is het onaanvaardbaar dat miljoenen aan zuurverdiend belastinggeld richting ontwikkelingslanden vloeien in de vorm van ontwikkelingshulp, zonder voldoende concreet resultaat. Elke vorm van ontwikkelingshulp wordt dan ook stopgezet.
17. De wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut wordt geschrapt.

THEMA 2

Ondernemen

De Verenigde Staten innoveren, China dupliceert en de Europese Unie reguleert. In deze mondiale strijd dreigt de verstikkende regelzucht de motor van onze welvaart stil te zetten. Ondernemers, verenigingen en vrijwilligers vormen het fundament van de Vlaamse samenleving, maar worden vandaag overschaduwd door een overheid die te vaak wantrouwt, verplicht en controleert. Het is tijd om dat patroon radicaal te doorbreken.

Voor ons moet de overheid geen obstakel zijn, maar een partner die vertrouwen schenkt en ruimte creëert. Van de grensverleggende startup en de lokale horeca-uitbater tot het dorpscomité en de hardwerkende kmo: wie initiatief neemt, verdient ondersteuning en vereenvoudiging in plaats van bureaucratische rompslomp. Met een doordacht beleid rond marktontsluiting, deregulering, fiscale vereenvoudiging en het schrappen van betuttelende regels bouwen we aan een dynamisch Vlaanderen waar ondernemingszin weer alle kansen krijgt.

Hoofdstuk 1 – Onbegrensd ondernemen

Vlaanderen is van oudsher een regio van aanpakkers, vernieuwers en durvers. Onze welvaart danken we aan ondernemers die grenzen verleggen en kansen grijpen. Maar te vaak botsen onze bedrijven, startups en student ondernemers op een muur van belemmerende regelgeving, administratieve rompslomp en versnipperde markten.

Voor ons is het essentieel dat de overheid ondernemerschap niet afremt, maar juist faciliteert en stimuleert. Echte Vlaamse verankering en groei vragen om een dynamische economie waarin talent alle ruimte krijgt. Om onze concurrentiekracht en welvaart op lange termijn te garanderen, moeten we drempels wegwerken, zowel fysiek als digitaal, lokaal als grensoverschrijdend. Door te kiezen voor deregulering, snellere procedures, digitalisering en een echte eengemaakte Europese markt, creëren we een omgeving waarin ondernemingen zonder al die overbodige hindernissen kunnen groeien.

18. Vlaanderen neemt het voortouw in de creatie van een eengemaakte regelgeving rond vennootschappen binnen de Europese Unie. In eerste instantie kan dit op Benelux-niveau.

19. Student-ondernemers die een spin-off willen oprichten, worden in ons land geconfronteerd met te lange procedures en moeizame onderhandelingen met hun onderwijsinstelling. Om de oprichtingsprocedure te vereenvoudigen, voeren alle onderwijsinstellingen – naar het voorbeeld van de UGent – een gestandaardiseerd “Fast Lane”-traject in met vooraf vastgelegde voorwaarden omtrent onder meer het aandeelhouderschap. Deze voorwaarden moeten transparant zijn en de balans bewaren tussen de belangen van de student en die van de onderwijsinstelling.
20. Start-ups hebben het in Europese landen zeer moeilijk om durfkapitaal te verwerven om hun onderneming te doen groeien. Daarom pleiten we voor een eengemaakte Europese kapitaalmarkt, in eerste instantie binnen de Benelux.
21. We onderschrijven de ambitie om de drempels voor start-ups zo veel mogelijk weg te werken.
22. Er zijn vaak niet-tarifaire belemmeringen binnen de eengemaakte Europese markt. Door deze interne handelsbarrières loopt de Europese Unie jaarlijks 1700 miljard euro mis. Ze vormen een onnodige drempel voor onze ondernemers en zorgen tevens voor een administratieve rompslomp. De regelgeving omtrent export en import binnen de Europese Unie wordt beter op elkaar afgestemd om onze welvaart te garanderen.
23. Tot op heden verlopen publicaties in de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO) per post. Dit brengt een aanzienlijke administratieve rompslomp met zich mee en is een logge procedure. Het moet gedaan zijn met eindeloos gepingpong tussen KBO en ondernemingen, wat enkel extra financiële lasten met zich meebrengt. De publicaties worden volledig gedigitaliseerd.
24. Vlaanderen is een dichtbevolkte regio. Er moet zowel letterlijk als figuurlijk ruimte gecreëerd worden om te ondernemen. Daarom maken we de omzetting naar een zone van bedrijvigheid in ruimtelijke uitvoeringsplannen eenvoudiger.
25. De minimumleeftijd waarop je een effectenrekening kan openen om te starten met beleggen wordt verlaagd van 18 naar 16 jaar.

Hoofdstuk 2 – Vertrouwen in onze ondernemers

Ondernemers verdienen het vertrouwen van de overheid, geen wantrouwen dat vertaald wordt in verstikkende regelzucht en eindeloze controle. Voor ons moet de overheid fungeren als een betrouwbare partner die kaders schept en vervolgens uit de weg gaat, zodat ondernemingen de ruimte krijgen om te groeien en te innoveren. Door resoluut te kiezen voor efficiëntere inspecties, digitale vrijheid en een overheid die zich beperkt tot de hoofdzaken, verminderen we de administratieve druk op hen die elke dag onze Vlaamse welvaart opbouwen.

26. We moedigen de ontwikkeling van sectorale regelgevende kaders aan, in plaats van de overheid elke hyperspecifieke situatie te laten overreguleren. Het is niet de taak van de overheid om wetgeving af te stemmen op persoonlijke situaties en belangen.
27. Fysieke vergaderingen zijn de uitzondering op de regel geworden. De algemene vergadering van aandeelhouders en het bestuur van een vennootschap kunnen op geheel digitale wijze georganiseerd worden, tenzij de statuten dit uitsluiten. Alleen in die gevallen waar de opmaak van een notariële akte vereist is, moet het bureau nog fysiek aanwezig zijn. De keuze komt dus bij de ondernemingen zelf te liggen.
28. De fiscale inspectie moet zich terug focussen op haar kerntaak, namelijk het opsporen van reële fraude. De boekhoudkundige verplichtingen worden hierbij gebruikt als graadmeter. Ondernemingen die consequent hun verplichtingen vervullen, krijgen meer vertrouwen en worden minder frequent en uitgebreid gecontroleerd. Zo daalt hun administratieve last.

Hoofdstuk 3 – Feestend Vlaanderen

Ons rijke festival-, verenigings- en dorpsleven vormt het kloppend hart van onze gemeenschappen. Vlaanderen bruist dankzij de inzet van talloze vrijwilligers, lokale verenigingen en gedreven horeca-uitbaters die mensen samenbrengen. Maar de stroom aan betuttelende verboden, administratieve eisen en verstikkende regels dreigt dit waardevolle sociale weefsel grondig aan te tasten. Voor kleinere spelers en lokale organisaties is het organiseren van een evenement vandaag veranderd in een bijna onmogelijke opgave.

Voor ons moet het gezonde verstand dringend terugkeren. Het kan niet de bedoeling zijn dat een lokale dorpsfuif aan dezelfde strenge eisen moet voldoen als een grootschalig massa-evenement. De overheid hoort organisatoren te ondersteunen in plaats van hen te verstikken met buitensporige lasten en een woud aan vergunningen. Lokale besturen en hogere overheden moeten de ruimte geven en de drempels voor ons verenigingsleven zo laag mogelijk houden.

Door resoluut te kiezen voor een drastische vereenvoudiging van procedures, één overzichtelijk vergunningstraject en de schrapping van betuttelende voorschriften geven we het initiatief terug aan de organisatoren zelf. We laten horeca-uitbaters en verenigingen opnieuw vrij ondernemen en organiseren, zodat ons lokale verenigingsleven weer volop kan ademen.

29. Voor kleinere spelers is het nagenoeg onmogelijk geworden iets te organiseren. We schaffen de verplichting tot het gebruiken van herbruikbare bekertjes af. Dit moet de vrije keuze van de organisatie zijn.
30. Het verkrijgen van een vergunning voor een evenement is op heden een calvarietocht geworden. We pleiten voor een ver doorgedreven aanpak waarbij slechts één vergunning afgeleverd dient te worden, maar waar alle bevoegde instanties wel inspraak krijgen.
31. In afwachting van een sterke vereenvoudiging van de regels omtrent de organisatie van evenementen wordt naar Engels voorbeeld een Fuifgids opgesteld dat moet dienen als leidraad voor organisaties. Deze gids vormt een handboek voor organisatoren waarin alle regelgeving en goede praktijken op het vlak van veiligheid, gezondheid en de verantwoordelijkheden van de organisator als werkgever overzichtelijk worden gebundeld.
32. Het is doodzonde dat de dorpsfeesten aan gelijkaardige standaarden worden gehouden als grotere evenementen. Onder andere hierdoor is het aantal feesten drastisch gedaald. Dat is schadelijk voor het sociaal weefsel in onze gemeenten en steden. Lokale besturen worden gewezen op hun plicht om de administratieve en financiële lasten voor verenigingen tot een absoluut minimum te beperken. Vlaanderen onthoudt zich van het reguleren van kleine evenementen.

33. De antisociale Vandenbroucke-verstrenging in verband met roken op terrassen wordt niet uitgevoerd. De keuze blijft bij de horeca-uitbater om al dan niet roken op zijn terras toe te laten.

Hoofdstuk 4 – Fiscaliteit

Ons belastingstelsel is in de loop der jaren uitgegroeid tot een ingewikkeld kluwen van uitzonderingen, versnipperde deadlines en bureaucratische verplichtingen. Bedrijven en burgers verliezen vandaag te veel tijd en middelen aan een fiscus die eerder complex dan efficiënt werkt. Voor ons moet een goed fiscaal beleid uitblinken in eenvoud, transparantie en voorspelbaarheid. De overheid hoort ondernemingen niet te sturen via subsidiepotten of ingewikkelde btw-constructies, maar moet zorgen voor een helder en rechtvaardig kader waarin werken en ondernemen loont.

We kiezen resoluut voor een grondige vereenvoudiging van onze fiscaliteit en het schrappen van overbodige administratieve lasten. Door het btw-stelsel te stroomlijnen, de vennootschapsbelasting te verlagen en te werken met vaste fiscale ijkmomenten en één digitale omgeving, brengen we de menselijke maat terug in de relatie met de fiscus. Eventuele meeropbrengsten zetten we gericht in om de belasting op arbeid te verlagen, zodat wie werkt en onderneemt meer nettoloon overhoudt en de ondernemingsvrijheid maximaal wordt gerespecteerd.

34. We stoppen met de kafkaïaanse BTW-versnippering. We schaffen het 6% en 12% BTW-tarief af en beperken ons naar analogie met Nederland tot twee BTW-tarieven, namelijk 9% en 21%. Alle uitzonderingsregimes worden afgelijnd. Eventuele meeropbrengsten van deze hervorming worden gebruikt voor een belastingverlaging op arbeid, met focus op de laagste lonen. De BTW-hervorming wordt buiten de index gehouden.
35. Bedrijfssubsidies binden het beleid van een onderneming. Een vermindering van de vennootschapsbelasting daarentegen laat de onderneming vrij in haar visie. Wij kiezen daarom voor een vermindering van de vennootschapsbelasting, in de plaats van het rondstrooien van subsidies.
36. Bij elke nieuwe fiscale verplichting moet voortaan een administratieve lastentoets worden uitgevoerd. De overheid moet aantonen dat een nieuwe verplichting noodzakelijk, proportioneel en digitaal uitvoerbaar is.

37. We optimaliseren en uniformiseren de fiscale kalender.

De federale overheid moet evolueren naar vaste terugkerende fiscale ijkmomenten per jaar. In plaats van een versnippering aan afzonderlijke deadlines moet maximaal gewerkt worden met herkenbare standaardmomenten, bijvoorbeeld per kwartaal of per semester.

38. In afwachting van deelstatelijke fiscale autonomie wordt één geïntegreerde digitale omgeving gecreëerd op deelstaatsniveau waarin alle fiscale verplichtingen samenkomen. Automatische voorafinvulling, herinneringen en gecentraliseerde communicatie moeten de interactie met de fiscus vereenvoudigen en moderniseren.

THEMA 3

Een performanter onderwijs

Onderwijs is een van de belangrijkste investeringen die we als samenleving kunnen doen. Het bepaalt mee welke kansen jongeren krijgen en hoe sterk Vlaanderen er morgen voorstaat. Net daarom mogen we niet berusten in wat vandaag bestaat, maar moeten we blijven kijken naar wat beter kan.

Wij kiezen voor onderwijs dat opnieuw ambitie uitstraalt. Onderwijs dat leerlingen uitdaagt, leerkrachten ondersteunt en instellingen de ruimte geeft om hun kerntaken goed uit te voeren. Kwaliteit, verantwoordelijkheid en vrijheid moeten daarbij opnieuw centraal staan.

Met de volgende resoluties zetten we verschillende stappen naar een sterker, eenvoudiger en performanter onderwijs.

Hoofdstuk 1 – Inleidend

Onderwijs moet in de eerste plaats leerlingen vooruithelpen en leerkrachten in staat stellen om goed onderwijs te geven. Dat vraagt ruimte voor kwaliteit, voor initiatief en voor een aanpak die rekening houdt met de verschillen tussen leerlingen en scholen.

Vandaag staan daar nog te vaak structuren en gewoontes tussen. Daarom willen we opnieuw durven nadenken over hoe ons onderwijs georganiseerd wordt en welke rol de verschillende spelers daarin opnemen.

39. De onderwijskwaliteit in Vlaanderen moet omhoog. Vandaag krijgen sterke leerlingen niet altijd voldoende uitdaging, waardoor hun ontwikkeling kan stagneren. Door meer te werken met niveaudifferentiatie en bijhorende verdiepende opdrachten, kunnen sterkere leerlingen excelleren.

Deze aanpak zorgt ervoor dat elke leerling maximaal kan groeien en helpt leerkrachten om leertrajecten efficiënter te organiseren en op te volgen. We stappen af van de zesjescultuur.

De minimumdoelen blijven te allen tijde de absolute ondergrens.

40. De onderwijskoepels hebben als tussenniveau historisch gezien hun meerwaarde voor de organisatie van en toegang tot ons onderwijs. Vandaag de dag vormen zij echter een rem op vernieuwing en vooruitgang. Daarom wordt de rol van de onderwijskoepels herbekeken, en waar mogelijk afgeschaft.

Hoofdstuk 2 – Lager en secundair onderwijs

Het leerplichtonderwijs moet opnieuw duidelijkheid bieden over zijn belangrijkste opdracht. Leerlingen moeten een sterke basis meekrijgen en leerkrachten moeten de tijd en ruimte krijgen om die kennis en vaardigheden ook daadwerkelijk aan te leren.

Dat vraagt minder ballast, meer vertrouwen en een duidelijke focus op wat er echt toe doet.

41. Het moet gedaan zijn met de pretpedagogie. Ons onderwijs dient zich opnieuw toe te leggen op haar kerntaak, namelijk kennisoverdracht. De belangrijkste focus ligt hierbij op Nederlands en wiskunde.

Algemene vaardigheden zoals financiële en politieke basisgeletterdheid moeten onderdeel zijn van het onderwijsaanbod.

42. Vlaanderen kampt met een structureel lerarentekort. Leerkrachten die graag bij willen springen in scholen, mogen hierbij geen administratieve hinder ondervinden. Er wordt een standaardcontract ingevoerd en de toegang tot digitale platformen wordt vereenvoudigd binnen een scholengroep.

43. De planlast voor leerkrachten moet omlaag. Minder planlast betekent meer ruimte voor de kerntaak en passie van leerkrachten: lesgeven.

Minder planlast is dus ook meer onderwijskwaliteit. Administratie die geen meerwaarde biedt voor de onderwijskwaliteit en het functioneren van leerlingen/leerkrachten wordt daarom per direct afgeschaft.

44. Leerkrachten moeten voor de klas staan. Het aantal VTE's dat niet voor de klas staat moet worden gehalveerd.

45. De onderwijsinspectie moet zich terug focussen op haar kerntaken, namelijk het doorlichten van wat er in de scholen en op de klasvloer gebeurt. De Vlaamse toetsen worden gebruikt als graadmeter. Scholen van wie de leerlingen bovengemiddeld scoren op deze testen in vergelijking met gelijkaardige scholen krijgen meer vertrouwen en worden minder frequent en uitgebreid gecontroleerd. Zo daalt hun planlast.

46. Op heden zijn centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) gekoppeld aan een bepaalde onderwijskoepel, waardoor samenwerking tussen gemeentescholen van verschillende koepels onmogelijk wordt gemaakt. Dit staat efficiëntiewinsten in de weg. De CLB's worden losgekoppeld van de bestaande koepelstructuur in het onderwijs.

47. Schooluren zijn bedoeld om les te geven. Het kan niet de bedoeling zijn dat studenten gedupeerden zijn van de vorming van hun docenten. Pedagogische studiedagen en vormingsmomenten gaan bij voorkeur door buiten de schooluren.

48. We schaffen de vaste benoeming voor leerkrachten af.

49. De vrije schoolkeuze van leerlingen en ouders wordt maximaal gerespecteerd.

Lokale besturen kunnen keuzes maken over het inschrijvingsbeleid. We moedigen aan dat de band van het kind en de ouders met de gemeente daarbij een rol speelt.

Hoofdstuk 3 – Hoger onderwijs

Een universiteit of hogeschool moet in de eerste plaats een plaats zijn waar mensen kunnen leren, onderzoeken en ideeën kunnen uitwisselen. Vrijheid van denken en onderzoek is daarvoor essentieel.

Vlaanderen beschikt over sterke universiteiten en hogescholen. Die sterkte mogen we niet als vanzelfsprekend beschouwen. Hogeronderwijsinstellingen moeten ruimte bieden voor kennis, onderzoek en kritische reflectie, maar tegelijk ook voortdurend kritisch naar zichzelf blijven kijken.

Het hoger onderwijs staat daarnaast niet los van de samenleving. Studenten moeten niet alleen een diploma behalen, maar ook voorbereid worden op de wereld waarin ze daarna terecht komen.

50. De woke-waanzin moet ophouden. Universiteiten en hogescholen houden zich terug bezig met hun kerntaken: vrij onderzoek en kennisoverdracht.

Onderwijsinstellingen moeten een baken zijn van vrij denken, de onderzoeksvrijheid kan geenszins worden verdedigd door ze in te perken.

51. Het financieringsmodel van het hoger onderwijs is te complex en weinig transparant. Het huidige systeem verkiest kwantiteit in plaats van kwaliteit. Een grondige evaluatie van het model is noodzakelijk.

52. Het onderwijsaanbod van de hogeronderwijsinstellingen wordt geëvalueerd op basis van objectieve indicatoren en afgestemd op de noden van de arbeidsmarkt. De financiering van richtingen die niet aansluiten op de noden van de arbeidsmarkt wordt stopgezet.

De Vlaamse Interuniversitaire Raad en de Vlaamse Hogescholenraad bepalen op basis hiervan welke instellingen deze opleidingen nog kunnen aanbieden.

53. Alle niet-Nederlandstalige bacheloropleidingen en vakken worden afgeschaft, met uitzondering van de taalvakken. Elke andere uitzondering op deze regel moet uitvoerig worden gemotiveerd en beoordeeld door de Minister van Onderwijs.
54. Voor de masteropleidingen blijven de huidige voorwaarden met betrekking tot het gebruik van taal in het hoger onderwijs behouden. Spookvakken en -opleidingen in de masterjaren worden actief opgespoord en gesanctioneerd. Een mogelijke sanctionering hierbij is de niet-financiering van het anderstalige equivalent.
55. De hoge studie-uitval en heroriënteringstrajecten vormen een zware administratieve last en kosten de belastingbetaler handenvol geld. We voeren verplichte ijkingsstoetsen met verplichte remediëring in voor alle bacheloropleidingen zonder toelatingsexamen. Zo zorgen we voor een uniforme regeling, versterken we de studieoriëntering, verhogen we de slaagkansen van startende studenten en verlagen we de administratieve lasten.
56. De aanvraagprocedure voor bijzondere statuten (zoals faciliteiten, maar ook het statuut van werkstudent) is bijzonder ingewikkeld. Deze procedure moet eenvoudiger en geüniformiseerd worden over alle hoger onderwijsinstellingen heen.
- Om te vermijden dat studenten telkens dezelfde procedure moeten doorlopen, moet de duurtijd van de faciliteiten overeenstemmen met de onderliggende oorzaak van het verleende statuut.
57. De beroepstermijn voor het aanvechten van examenresultaten in het hoger onderwijs wordt geüniformiseerd. Interne beroepsprocedures moeten waarborgen dat studenten tot drie dagen na het ontvangen van feedback en het inkijken van hun examen beroep kunnen indienen.

Daarnaast wordt onderzocht hoe de doorlooptijd van externe beroepsprocedures kan worden verkort. In afwachting van een vernieuwde redelijke beroepstermijn moeten studenten die een externe beroepsprocedure hebben doorlopen, zich nog kunnen inschrijven voor een opleiding tot vlak vóór de start van de examenperiode.

58. We vervangen het huidige leerkredietsysteem door Vlaamse, uniforme studievoortgangsmaatregelen in alle bacheloropleidingen.

Studenten die na twee inschrijvingen voor hetzelfde opleidingsonderdeel niet slagen, na één jaar geen 30% studie-efficiëntie halen of die gedurende twee opeenvolgende academiejaren minder dan 70% studie-efficiëntie behalen, worden minstens voor één academiejaar geweigerd voor de gevolgde opleiding.

Studenten die drie weigeringen oplopen, verliezen voor drie academiejaren de toegang tot het hoger onderwijs.

In geval van overmacht kan een instelling een gemotiveerde uitzondering op deze regels toestaan.

59. Studentenrestaurants bieden gevarieerde en betaalbare maaltijden aan, waarbij steeds een vleesgerecht als optie gewaarborgd wordt. Religieus geïnstrueerde maaltijden kunnen nooit gefinancierd worden met overheidsmiddelen.

THEMA 4

Justitie en politie

Een rechtsstaat staat of valt met het vertrouwen van haar burgers in justitie. Dat vertrouwen wordt niet alleen bepaald door de inhoud van vonnissen of de zwaarte van straffen, maar evenzeer door de snelheid, toegankelijkheid en begrijpelijkheid van het systeem. Vandaag wordt justitie echter te vaak geassocieerd met complexe procedures, jarenlange doorlooptijden, versnipperde bevoegdheden en een administratieve last die zowel burgers als professionals ontmoedigt.

De resoluties in dit hoofdstuk vertrekken vanuit de overtuiging dat justitie opnieuw eenvoudiger, efficiënter en slagkrachtiger moet worden georganiseerd. De focus moet terugkeren naar de kernopdracht van justitie: geschillen beslechten, rechtszekerheid bieden en criminaliteit bestrijden. Overbodige procedures, dubbele controles en archaïsche werkwijzen mogen daarbij geen rem vormen op een snelle en correcte rechtsbedeling.

Tegelijk moet de overheid beseffen dat een performante justitie niet uitsluitend afhangt van extra middelen of bijkomende structuren. Vaak kunnen aanzienlijke verbeteringen gerealiseerd worden door processen te vereenvoudigen, bevoegdheden duidelijker af te lijnen en volop te kiezen voor digitalisering. Het doel is een justitiesysteem dat toegankelijk blijft voor de burger, maar efficiënter werkt voor iedereen die ermee in aanraking komt.

Vanuit die visie formuleren de volgende resoluties voorstellen rond de organisatie van de rechterlijke macht, de werking van de politie en een evenwichtige combinatie van vertrouwen en verantwoordelijkheid. Samen vormen zij een pleidooi voor een justitie die sneller, eenvoudiger en dichter bij haar kerntaak staat.

Hoofdstuk 1 – Organisatie van de rechterlijke macht

De Belgische justitie wordt al jaren geconfronteerd met structurele uitdagingen. Complexe procedures, versnipperde bevoegdheden en een hoge administratieve werklast zorgen ervoor dat dossiers vaak langer aanslepen dan gewenst. Hierdoor gaat kostbare tijd verloren en groeit bij burgers de perceptie dat justitie traag en ontoegankelijk werkt.

De resoluties in dit hoofdstuk vertrekken vanuit het principe dat rechtspraak efficiënt moet worden georganiseerd zonder afbreuk te doen aan de kwaliteit ervan. Dat vereist een kritische evaluatie van bestaande structuren, procedures en bevoegdheidsverdelingen. Waar administratieve tussenstappen weinig meerwaarde bieden, moeten zij worden vereenvoudigd of geïntegreerd. Waar digitalisering processen kan versnellen, moet deze maximaal worden benut.

Een moderne rechterlijke organisatie moet professionele rechtspraak centraal stellen, heldere bevoegdheidslijnen creëren en administratieve lasten beperken. Door middelen en personeel meer te richten op de daadwerkelijke behandeling van dossiers, kan justitie sneller en doelgerichter functioneren. Het uiteindelijke doel is een rechtsbedeling die niet alleen rechtvaardig is, maar ook tijdig en efficiënt.

60. Alle bestaande administratieve rechtscolleges met bevoegdheid in Vlaanderen worden samengebracht onder de structuur van één overkoepelend rechtscollege op Vlaams niveau, genaamd de Vlaamse Raad.

61. We schaffen het Hof van Assisen af. Rechtspraak dient enkel te gebeuren door magistraten, niet door burgers.

Assisen is duur en complex, daardoor wordt telkens gezocht naar manieren om verzachtende omstandigheden in te roepen zodat gecorrectionaliseerd kan worden. Bijgevolg worden minder zware straffen uitgesproken voor de zwaarste misdrijven.

Juryleden worden bovendien uit hun maatschappelijk leven gesleurd en psychologisch belast met de gruwelijkste dossiers.

62. Vandaag zijn er 162 gerechtelijke kantons in België, dat zijn er te veel. We erkennen dat justitie en rechtspraak dicht bij de burger moeten gebeuren, maar dat mag niet ten koste gaan van efficiëntie. Het aantal gerechtelijke kantons wordt afgebouwd.

63. Het transport van gedetineerden is voor de overheid een administratief en logistiek kluwen. Bovendien kost het handenvol geld. Meer rechtszittingen worden georganiseerd in de gevangenissen of gesloten centra waar de gedetineerden verblijven.

64. Het parket beslist over de doorverwijzing van strafzaken naar de correctionele rechtbank. De werking van de kamer van inbeschuldigingstelling (KI) en de raadkamer (RK) wordt afgebouwd en op termijn afgeschaft. Voor zover als nodig worden deze taken (zoals bijvoorbeeld het oordeel over voorlopige hechtenis) opgevangen door een nieuwe, afzonderlijke kamer binnen de correctionele rechtbank.
65. Termijnen worden opgevolgd door middel van IT-systemen die deze automatisch berekenen en bewaken, met meldingen aan partijen en griffies, in plaats van manuele opvolging en vaststellingen ter zitting. Op die manier verlichten we de administratieve druk op de partijen.
66. Elektronische kennisgevingen van bijvoorbeeld ingebrekestellingen (via erkende digitale kanalen) worden de standaard en gerechtsdeurwaardersexploaten worden beperkt tot waar absoluut noodzakelijk.
67. Er wordt één centraal, integraal en digitaal dossier opgesteld, toegankelijk voor rechters, griffies, advocaten en partijen. Er wordt geen parallel papier dossier meer bijgehouden.
68. De gewoonte dat in sommige rechtbanken de behandeling van zaken plaatsvindt op basis van anciënniteit van advocaten, is omslachtig en achterhaald. Dit gebruik wordt in alle rechtbanken afgeschaft.
69. Advocaten mogen andere bezoldigde activiteiten op zich nemen mits het melden daarvan aan hun balie, tenzij de stafhouder daartegen gemotiveerd bezwaar maakt.
70. Er dient geen extra motivatie gegeven te worden bij de beslissing om een gedetineerde niet in vrijheid te stellen, indien geen feitelijke omstandigheden gewijzigd zijn vergeleken met eerdere afwijzingen.
71. Onze maatschappij is sterk gejuridiseerd. Dit weegt op onze rechtbanken en sociaal weefsel. Voor geschillen met beperkte financiële weerslag wordt een verplichte precontentieuze bemiddeling ingevoerd.

Hoofdstuk 2 – Politie

De politie vormt voor veel burgers het meest zichtbare gezicht van de overheid. Een laagdrempelige en bereikbare politiedienst draagt bij aan het veiligheidsgevoel en versterkt het vertrouwen in de overheid. Tegelijk staan politiediensten onder toenemende druk door een groeiende vraag naar dienstverlening, administratieve verplichtingen en beperkte middelen.

De maatregelen in dit hoofdstuk vertrekken vanuit de overtuiging dat de politie opnieuw maximaal moet kunnen focussen op haar kerntaken: veiligheid garanderen, criminaliteit bestrijden en burgers helpen wanneer dat nodig is. Dat vraagt een evenwicht tussen nabijheid en efficiëntie. Fysieke toegankelijkheid blijft belangrijk, maar moet waar mogelijk worden aangevuld met slimme digitale oplossingen die administratieve lasten verminderen en dienstverlening verbeteren.

Technologische innovatie biedt hierbij kansen om de politie dichterbij de burger te brengen zonder onnodige uitbreiding van administratieve structuren. Door gebruik te maken van moderne dienstverlening en flexibelere werkmethoden kan de beschikbare capaciteit efficiënter worden ingezet. Zo ontstaat een politieorganisatie die zowel toegankelijk als toekomstgericht is.

72. Om de drempel tot de lokale politie te verlagen, kunnen burgers opnieuw zonder afspraak terecht bij de lokale politie.
73. De politie weegt het belang van nabijheid in dienstverlening als autonome waarde steeds af ten aanzien van kostenefficiëntie en de voordelen van digitalisering.
74. Naar het voorbeeld van Nederland, Dubai, Ethiopië en vele andere landen zetten we in op slimme politiekantoren die onbemand zijn. Zo brengen we de politie dichterbij de burger, zonder in te boeten op efficiëntiewinsten. Zij bestaan naast de traditionele politiekantoren.
75. Een eerste contact met de wijkagent is belangrijk. Domiciliecontroles moeten evenwel altijd mogelijk zijn buiten de werkuren. Ook de bewijsvoering wordt geflexibiliseerd.

Hoofdstuk 3 – De wortel

Een efficiënte overheid vertrekt niet uitsluitend vanuit controle en sanctionering. Burgers en ondernemers die te goeder trouw handelen, verdienen een overheid die vertrouwen schenkt, ruimte laat voor menselijke fouten en proportioneel optreedt. Vandaag zorgt een doorgedreven regelcultuur er soms voor dat kleine vergissingen dezelfde administratieve gevolgen hebben als doelbewuste overtredingen.

De resoluties onder de noemer “De wortel” vertrekken daarom vanuit een cultuur van verantwoordelijkheid en vertrouwen. Zij beogen een systeem waarin waarschuwingen, bemiddeling en rechtzetting waar mogelijk de voorkeur krijgen boven onmiddellijke bestraffing. Zo kan de overheid haar middelen richten op ernstige inbreuken en moedwillige fraude, terwijl burgers en ondernemingen die correct willen handelen niet onnodig worden belast.

Deze benadering erkent dat een samenleving niet sterker wordt door steeds strengere regels, maar door een evenwicht te vinden tussen handhaving en redelijkheid. Een overheid die vertrouwen geeft waar dat verantwoord is, creëert niet alleen meer draagvlak voor haar beleid, maar verhoogt ook de efficiëntie van haar eigen werking.

76. Rekening houdend met de snel wijzigende verkeerssituaties in gemeenten, worden lokale besturen verzocht hun appreciatiebevoegdheid op te nemen met betrekking tot lichte verkeersovertredingen en GAS-boetes. Zo kan gedacht worden aan een waarschuwing bij een lichte snelheidsovertreding in de plaats van een boete.
77. Griffies krijgen meer bevoegdheden om eenvoudige administratieve fouten zelf te corrigeren (bijvoorbeeld ontbrekende bijlagen), zonder formele rechterlijke tussenkomst. Kennelijk feitelijke fouten (namen, data, bedragen) in rechterlijke uitspraken kunnen zo administratief worden gecorrigeerd. Zonder opnieuw naar de rechter te moeten.
78. De fiscale inspectie dient zich bezig te houden met échte fraude van ondernemingen, niet met louter menselijke vergissingen, te goeder trouw. We ondersteunen en breiden het recht op vergissing bij BTW- en belastingaangiftes uit.

Hoofdstuk 4 – De stok

Vertrouwen kan slechts functioneren wanneer er ook duidelijke grenzen bestaan. Wie regels bewust overtreedt of misbruik maakt van het vertrouwen dat wordt geboden, moet weten dat daar consequenties tegenover staan. Een geloofwaardig bestuur combineert daarom een redelijke en dienstverlenende houding met een kordate handhaving waar nodig.

De resoluties in “De stok” vertrekken vanuit het principe dat sancties snel, duidelijk en efficiënt moeten worden toegepast. Procedures mogen niet nodeloos ingewikkeld zijn wanneer een overtreding vaststaat. Door administratieve processen te vereenvoudigen en moderne technieken in te zetten, kunnen handhavingsdiensten zich beter concentreren op hun kerntaken en sneller optreden wanneer dat nodig blijkt.

Een doeltreffend sanctiebeleid staat niet haaks op administratieve vereenvoudiging. Integendeel, net door procedures te stroomlijnen en verantwoordelijkheden helder af te bakenen, ontstaat een systeem dat tegelijk rechtvaardiger en efficiënter werkt. De combinatie van vertrouwen waar mogelijk en kordaat optreden waar nodig vormt dan ook een essentieel onderdeel van een performante en geloofwaardige rechtsstaat.

79. We maken de directe inning ter plaatse mogelijk voor alle administratieve boetes en verkeersboetes. Het parket heeft evenwel het recht een zaak binnen de maand naar zich toe te trekken.
80. Om de diensten te ontlasten bij het Vlaams Centrum voor Elektronisch Toezicht (VCET), creëren we een digitaal platform met een interactieve dienstverlening voor personen met een enkelband. Dit digitaal platform, het e-portaal, fungeert als een soort “selfservice” loket waar deze veroordeelden zelf hun persoonlijke informatie kunnen terugvinden.

THEMA 5

Een overheid in functie van de Vlaming

Een overheid bestaat om de Vlaming te dienen, niet omgekeerd. Toch schiet ze op dat vlak te vaak tekort. Regels stapelen zich op, procedures slepen aan en de Vlaming verliest kostbare tijd aan loketten, formulieren en wachtrijen. Elke dag opnieuw botst hij op een overheid die trager werkt dan hij verdient.

Wij kiezen resoluut voor een andere aanpak. Wij willen een overheid die efficiënt werkt en haar middelen met zorg besteedt, die transparant is over elke euro die ze uitgeeft en die snel schakelt wanneer dat nodig is. Die hervorming begint lokaal, want daar is de afstand tot de Vlaming het kleinst en valt de meeste winst te boeken. Ze zet volop in op digitalisering, eenvoud en gezond verstand. Met de volgende resoluties maken wij concreet hoe die slagkrachtige overheid eruit moet zien.

Hoofdstuk 1 – Het efficiënt verhaal begint lokaal

Geen enkel bestuursniveau staat dichterbij de burger dan het lokale. De gemeente is voor de meeste mensen het eerste en vaak het enige gezicht van de overheid: voor een identiteitskaart, een attest, een vraag of een probleem. Net daarom mag die eerste stap nooit een hindernis zijn. Een lokaal bestuur dat werkt in functie van de Vlaming houdt de drempel zo laag mogelijk en denkt mee met de persoon aan de andere kant van het loket.

Efficiëntie en nabijheid gaan daarbij hand in hand. Wie zonder afspraak terecht kan, documenten flexibel kan ophalen en niet telkens opnieuw dezelfde weg moet afleggen, verliest geen tijd aan de overheid, maar wint tijd dankzij de overheid. De volgende resoluties maken van het lokale bestuur een proactieve partner die de burger zo weinig mogelijk belast.

81. Om de drempel tot de lokale overheid laag te houden, kunnen burgers binnen de mate van het mogelijke zonder afspraak terecht bij alle gemeentelijke diensten.
82. Elk lokaal bestuur voorziet per deelgemeente een kluis die 24/7 beschikbaar is, om het ophalen van documenten en materiaal bij lokale besturen te flexibiliseren.
83. Lokale besturen voorzien de mogelijkheid om een pasfoto rechtstreeks aan het gemeenteloket te laten nemen.

84. De kostprijs voor de aanvraag en afgifte van een identiteitskaart wordt over alle lokale besturen heen gelijkgetrokken.
85. De lokale besturen gaan proactief aan het werk. Ze doen er alles aan om de burger zo weinig mogelijk te belasten. Zo kan het automatisch bundelen van verschillende administratieve afspraken zowel de ambtenaar als de burger ten goede komen.

Hoofdstuk 2 – Digitalisering

Digitalisering is geen doel op zich, maar een krachtig middel om de overheid tegelijk toegankelijker en efficiënter te maken. Wat digitaal kan, hoeft de burger niet langer aan een fysiek loket, tijdens beperkte openingsuren of via een omweg van papier te regelen. Een goed uitgebouwde digitale dienstverlening bespaart tijd voor de burger én middelen voor het bestuur.

Tegelijk mag digitalisering nooit leiden tot nieuwe drempels of tot een overheid die zich verschuilt achter een scherm. Het gaat erom de Vlaming een volwaardig alternatief te bieden, niet om de menselijke dienstverlening af te bouwen. De volgende resoluties zetten in op slimme, gebruiksvriendelijke digitale oplossingen die het contact met de overheid vereenvoudigen.

86. Voor heel wat functies heb je vandaag een blanco strafblad nodig. Om burgers vlot te laten starten in deze functies, garandeert elke gemeente dat het strafregister online kan worden opgevraagd.
87. Meldapps, zoals die in Antwerpen, zijn een goed voorbeeld van een permanent toegankelijke overheid. We rollen het systeem van meldapps verder uit. De Vlaamse overheid voorziet hiervoor één centrale app. We moedigen gemeenten aan om hierin mee te gaan. In afwachting van de gemeentefusies ondersteunen we op die manier ook kleine lokale besturen.
88. Burgers krijgen de mogelijkheid om gebruik te maken van een volwaardig digitaal alternatief voor hun fysieke identiteitskaart en rijbewijs.

In afwachting van het digitaal rijbewijs, verhogen we de geldigheidsduur van het fysieke rijbewijs van tien naar twintig jaar. De regeling voor bestuurders van zeventig jaar blijft hierbij behouden.

Hoofdstuk 3 – Zonder file naar een rijbewijs

Voor veel jongeren is het rijbewijs de eerste grote kennismaking met overheidsregels - en meteen ook met overbodige kosten en verplichtingen. Wat zou moeten volstaan als een eerlijke toets van rijvaardigheid, is uitgegroeid tot een dure lijdensweg van opgelegde lessen en verplichte momenten die hun meerwaarde niet altijd bewijzen.

Verkeersveiligheid vraagt bekwame bestuurders, geen administratieve drempels die vooral de portemonnee raken. De volgende resoluties maken de weg naar het rijbewijs eenvoudiger, betaalbaarder en toegankelijker, zonder in te boeten op de kwaliteit van de opleiding.

- 89. Het behalen van een rijbewijs is vandaag de dag een industrie die gefinancierd wordt op de kap van jongeren. We schaffen verplichte rijlessen af wanneer je een tweede maal niet slaagt voor je theorie-examen.
- 90. We schaffen het terugkommoment af.
- 91. Scholen kunnen, indien gewenst, opnieuw lessen over de wegcode geven buiten de lesuren en het theoretisch rijbewijs laten afleggen op school.

Hoofdstuk 4 – Regie der gebouwen

Een overheid die zichzelf ernstig neemt, beheert haar patrimonium doelmatig en op het juiste niveau. Vandaag is het beheer van overheidsgebouwen versnipperd en soms losgekoppeld van wie er werkelijk gebruik van maakt. Dat leidt tot overlappende bevoegdheden, onduidelijke verantwoordelijkheden en vastgoed dat te weinig oplevert.

Wie eigenaar is, moet ook verantwoordelijkheid dragen. Door het patrimonium onder te brengen bij het bestuursniveau waar het toe behoort en overbodig vastgoed af te stoten, komen middelen vrij en verdwijnt een onnodige tussenlaag. De volgende resoluties brengen het gebouwenbeheer terug naar waar het thuishoort.

- 92. De Regie der Gebouwen wordt afgeschaft. Het patrimonium komt in eigendom van de gewestelijke overheid waarin het goed gelegen is.
- 93. Het overbodige patrimonium wordt verkocht. Lokale besturen krijgen hierbij een voorkooprecht.

Hoofdstuk 5 – Fiscaliteit

Een rechtvaardig belastingstelsel is eenvoudig, transparant en voorspelbaar. Vandaag is de fiscaliteit het tegenovergestelde geworden: een kluwen van codes, uitzonderingen en verouderde berekeningen dat zelfs voor specialisten nauwelijks te doorgronden is. Die complexiteit ondermijnt niet alleen de efficiëntie, maar ook het vertrouwen van de burger in een eerlijke behandeling.

Daarbovenop kampt Vlaanderen met een hardnekkige subsidieziekte. Overheidsmiddelen worden te vaak en te gemakkelijk rondgestrooid, zonder aantoonbare maatschappelijke meerwaarde en zonder de nodige transparantie over wie wat ontvangt en waarom. Belastinggeld is echter geen vanzelfsprekendheid, maar zuurverdiend geld dat met de grootste zorg moet worden ingezet.

De volgende resoluties kiezen daarom voor eenvoud, transparantie en terughoudendheid. Minder codes, minder overbodige belastingen en minder subsidies, maar meer duidelijkheid over wat de overheid vraagt en waarom. Zo evolueren we naar een fiscaliteit die de Vlaming begrijpt, kan vertrouwen en als rechtvaardig ervaart.

94. Vlaanderen is subsidieziek. Er moet een grote terughoudendheid heersen bij de toekenning van subsidies. Dit kan enkel indien deze subsidie een noodzakelijke voorwaarde is tot het bereiken van voldoende maatschappelijke meerwaarde.
95. De erfbelasting wordt afgeschaft.
96. De meerwaardebelasting wordt afgeschaft.
97. De personenbelasting moet grondig worden vereenvoudigd. Vandaag is het systeem uitgegroeid tot een ondoordringbaar kluwen van uitzonderingen. Dit ondermijnt de transparantie en tast de rechtvaardigheid en voorspelbaarheid van ons belastingstelsel aan.

Wij pleiten daarom voor een verdere vermindering, en minstens een halvering, van het aantal codes.
98. Het huidige kadastraal inkomen is geheel verouderd. Ze is gebaseerd op een ingewikkelde en volledig achterhaalde berekening uit de jaren '70. We vervangen dit systeem, naar analogie met Estland, door een eenvoudige landwaardebelasting op de geschatte huidige waarde van de grond. Deze hervorming moet een lastenverlaging teweegbrengen.
99. Burgers en ondernemers hebben recht op een toegankelijke en transparante overheid. Daarom verplichten we de FOD Financiën om op elke communicatie de contactgegevens van de bevoegde ambtenaar te vermelden, zodat vragen snel en efficiënt kunnen worden opgevolgd.

Hoofdstuk 6 – Adviesraden

Advies inwinnen is nuttig, maar de wildgroei aan adviesraden is dat allang niet meer. Doorheen de jaren is een uitgebreid landschap van raden voor specifieke thema's en doelgroepen ontstaan, met overlappende opdrachten, versnipperde werking en telkens bijkomende werkingskosten. Wat bedoeld was als ondersteuning van goed bestuur, is te vaak een structuur op zich geworden.

Kwalitatief advies vraagt geen veelvoud aan raden, maar een heldere en slanke structuur. Door het aantal strategische adviesraden drastisch te beperken en de logistieke ondersteuning te bundelen bij de departementen, behouden we de expertise waar ze telt en schrappen we de overbodige overhead. De volgende resoluties brengen daar orde en soberheid in.

100. We schaffen de Vlaamse adviesraden voor specifieke thema's en doelgroepen, zoals de Vlaamse Jeugdraad, af en beperken het aantal strategische adviesraden tot één per departement met verticale bevoegdheden.

De bevoegdheden van de afgeschafte adviesraden worden overgedragen aan de zes overblijvende adviesraden.

Voor de departementen met horizontale bevoegdheden wordt enkel de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV) behouden en hierbij ook bevoegd.

101. De departementen staan in voor de logistieke ondersteuning van de adviesraden. Op die manier wordt de werkingssubsidie van deze adviesraden verlaagd.

Indien er fundamentele bezwaren zijn gedurende de samenwerking tussen de ondersteunende ambtenaren en de adviesraad is er een beroepsprocedure mogelijk.

Hoofdstuk 7 – Vergunningen

Voor wie iets wil bouwen, verbouwen of ondernemen, is de vergunning te vaak een calvarietocht geworden. Lange procedures, onduidelijke termijnen en verouderde verplichtingen zorgen voor onnodige vertraging en rechtsonzekerheid, zowel voor de burger als voor het bestuur dat de aanvragen behandelt.

Een vlotte en voorspelbare vergunningverlening is nochtans in ieders belang. Wie tijdig en correct handelt, verdient een overheid die dat evenzeer doet. De volgende resoluties versnellen en vereenvoudigen de procedure, maken ze digitaal en zorgen ervoor dat stilzitten van het bestuur niet langer ten koste gaat van de aanvrager.

102. Bij de beoordeling van een omgevingsvergunning krijgt de lokale of regionale overheid de mogelijkheid om ambtshalve de aanvraag tot omgevingsvergunning op te splitsen in delen die vergunbaar en niet vergunbaar zijn.
103. De vergunningsaanvraag van de burger wordt automatisch goedgekeurd indien de gemeente niet binnen de maximale termijn de aanvraag behandelt of a.d.h.v. een doorgronde schriftelijke motivatie de behandeling ervan uitstelt, en er in deze periode ook geen bezwaar door een medeburger wordt ingediend.
104. Naar Nederlands voorbeeld schaffen we het ‘geel plakkaat’ af. Een fysieke aanplakplicht is niet langer van deze tijd. De aanvragen worden voortaan gepubliceerd op de Vlaamse website omgevingsloketinzage.omgeving.vlaanderen.be, alsook bekendgemaakt via de lokale communicatiekanalen.
105. Overheden moeten niet langer een advies uitbrengen op een omgevingsvergunning die ze zelf aanvragen.
106. Om in beroep te kunnen gaan tegen een verleende omgevingsvergunning moet voortaan op voorhand een bezwaarschrift of advies op die omgevingsvergunningsaanvraag ingediend zijn.

COLOFON

Dagelijks bestuur Jong N-VA

- Jeroen Bergers, voorzitter
- Jade Heylen, ondervoorzitter
- Brent Roelandt, secretaris
- Sam Vandoorne
- Kyell De Win
- Jannick Baats
- Sven Lievens
- Guillaume Ponette
- Nicolaas Vandenabeele

Congrescommissie

- Sam Vandoorne, voorzitter
- Sam Lernout
- Arnaud Wylocke
- Lukas Janssens
- Ewoud De Meyer
- Niels Kinoo
- Serge Sips
- Sam Genné
- Yorunn Beeckelaers
- Joren Ramboer
- Louis Notte
- Bram Feyaerts
- Arnout Verstraete

- Greg Snoeck
- Cedric Gunsing
- Kobe Vercoutere
- Jellis Bollens
- Bavo Tielens
- Marie Vandewalle
- Sarah Remacle
- Süleyman Celik
- Senne Van den Broeck

Commissiebestuur 'Samenleven'

- Süleyman Celik, voorzitter
- Robbe De Houwer, ondervoorzitter
- William Brysse, ondervoorzitter
- Kobe Vercoutere, secretaris

Commissiebestuur 'Communautaire'

- Jeroen Bergers, voorzitter
- Greg Snoeck, ondervoorzitter
- Eline Pirard, ondervoorzitter

- Victor Pattyn, secretaris

Commissiebestuur 'Administratieve vereenvoudiging'

- Sarah Remacle, voorzitter
- Senne Schelfhout, ondervoorzitter
- Jakob Vanrenterghem, ondervoorzitter
- Cedric Gunsing secretaris

Staf Jong N-VA

- Manu Mettepenningen, stafmedewerker

Ontwerp logo

- Nick Peeters

De ondersteuning van de Barricade, het partijsecretariaat van de N-VA

